

Herren er jeres klippe – også når Gideon er borte

Sommerlejren torsdag morgen 24.7.2014, LGJ.

Israelitterne sagde til Gideon: »Du skal herske over os, både du og din søn og din sønnesøn, for du har frelst os fra midjanitterne.« Gideon sagde til dem: »Nej, jeg skal ikke herske over jer, og min søn heller ikke. Herren skal herske over jer.« (Dom 8,22-23)

Der skete så meget godt i Guds folk gennem Gideon. Og der er sket meget godt for os på lejren gennem Guds ord om Gideon. Men hvad nu, når Gideon er borte? Hvordan vil det gå?

I.

Guds folk var besat af fremmede magter. Og det var Gud, som havde ladet sit folk bliver ramt på grund af deres frafald og afgudsdyrkelse! Gud var Herre over de onde magter! Og han brugte dem for at kalde sit folk til omvendelse og tro. Men hvem ville tro? Da åbenbarede Herren sig for den yngste mand i en familie i den ringeste slægt i Manasse stamme. Og vi ved, at afgudsdyrkelsen også havde fået fodfæste i denne familie. - Lørdag aften mødte Herren Gideon her på lejren. Vi hørte det i en prædiken. Gideon blev meget bange. Han indså, at han var dødsens, ikke på grund af truslen fra Guds folks fjender, midjanitterne, men på grund af mødet med Herren. Men Herren sagde: "*Fred med dig. Du skal ikke dø.*" Søndag aften mødte Herren os ved bålet og gav os fred i magtesløsheden! Fred til at leve med håb, selv om vi hverken magter at leve eller at dø. "*Fred være med jer!*" Ordene kom fra Jesus.

II.

Mandag aften sagde Herren til Gideon, at han skulle bringe Herrens eget offer på klippen. Herrens alter med Herrens offer skulle tilbage i Gideons familie og i Israels menighed. Samtidig skulle de falske altre for afguderne, Baal og Astarte, rives ned. Det gjorde Gideon om natten. Det var nødvendigt. - Afgudsaltre i vores liv skal også rives ned! Også selv om andre i menigheden måske synes, at de er gode at have som supplement til Evangeliet. De næste to dage mærkede vi, hvordan Gideon behøvede hjælp igen og igen. Han var usikker, men fik svar fra Gud. Han blev igen usikker, men fik svar igen. Og Gud sørgede for, at israelitterne ikke kunne give sig selv æren af sejren og midjanitterne ved at gøre dem så få og små, at en sejr umuligt kunne tilskrives dem. De sejrede med 300 mand mod 130.000 - næsten 1 mod 1000. Offeret på klippen var baggrunden, ligesom offeret på Golgata er vores sikre baggrund. Jesu kunne ene mand bære vore synder og besejre dødens magt. Og hans lidelse, død og opstandelse skal ikke suppleres af noget andet! Hans død for vore synder er det nødvendige, men også fuldt ud tilstrækkelige offer. - "*På den klippe vil jeg bygge min kirke, og Helvedes porte skal ikke få nogen magt over den.*" Det var temaet ved årsmødet og i søndags-gudstjenesten. Gideon sejrede i magtesløshed, ligesom Jesus sejrede på korset i magtesløshed. Og opstod tredje dag. Og vi er magtesløse i ham, men lever ved Guds kraft – i fred – med håb.

III.

Og hvad nu? Hvad nu, når en kristen er blevet brugt sådan af Gud? *Israelitterne sagde til Gideon: »Du skal herske over os, både du og din søn og din sønnesøn, for du har frelst os fra midjanitterne.«* De ville gøre ham og hans slægt til noget, han aldrig havde været og aldrig skulle eller kunne blive. Kultleder! - Det er også en fristelse for os! Men uanset hvor meget Gud har udrettet gennem et menneske, forbliver det et syndigt menneske. En dag tager Gud sin tjener bort. Kun Herren består. Så længe vi lever, skal vi forkynde Guds ord om Kristus og pege hen på Jesus

Kristus som vores eneste Frelser. Alle Guds ords tjenere er lerkar, for at den overvældende kraft må være fra Gud. Det er Gud nødt til at gøre tydeligt for både hyrder og menigheder. Og her har Gud sin måde at vise os det på, så vi ikke falder i hovmodets fristelse.

Gideon stod først imod. Han sagde til folket: »*Nej, jeg skal ikke herske over jer, og min søn heller ikke. Herren skal herske over jer*« (v22-23). Men senere gav han efter og sagde: ”OK, så giv mig da de guld-næseringe, I har taget som bytte”. Det var 1700 sekel guld, som ca. svarer til 20 kg. Deraf lavede han en efod – en præstedragt. Det kunne virke fromt. Men Dommerbogen fortæller, at folket ”horede de med efoden”, og at den blev ”en snare” for Guds folk. Desuden får vi at vide, at Gideon tog sig mange hustruer og fik 70 sønner. Alligevel havde folket fred, så længe Gideon levede. Gud var langmodig. Men efter Gideons død kæmpede hans sønner om magten til at herske over folket. Og de slog hinanden ihjel. Penge, magt og sex i stedet for tro på Gud. Desværre! Gideons handlinger sidst i livet hjalp ikke Guds folk! Når Gud giver os sejr, må vi aldrig glemme baggrunden: Offeret på klippen. Jesu død for vore synder – og hans opstandelse. Kun han kan bevare os fra at blive afhængige af vore menneskelige ledere og fra ny afgudsdyrkelse, hvad enten det er alternative religiøse tilbud, misbrug af sex eller misbrug af det materielle.

IV.

Guds ord i Dommerbogen er et glædeligt og alvorligt kald fra Gud til at holde fast ved offeret på klippen! Offeret, som Gideon bragte på klippen blev grundlaget for sejren over fjenderne, sådan blev Jesus offer på Golgata grundlaget for vores befrielse og frelse. Gud siger hermed: Også i gode tider skal I blive trofast ved alteret på klippen. Bliv hos jeres klippe. Bliv ved det offer, han har bragt for jer. Byg ikke på mennesker! Stol ikke på andre åndelige magter i verden! Kun Gud Fader, Søn og Helligånd. Han er vores Gud. Alle dage. Amen.

Lagt på www.vivit.dk 25.7.2014. LGJ. post@vivit.dk